

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Baptismi Minister

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

pifimus in-
fantis in pu-
erum proje-
cti.

qui in puteum projiceretur affirmans communiter Doctores. An verò liceat illum projicere, dum aliter baptizari nequeat, & jam jam moriturus sit, dubitatur hinc, inde. *part. 10. tractat. 16. resol. 20.* Et tamen certum puero proxime morituro baptismum ministrari posse, ex cujus administratione cognoscatur mortem accelerandam esse puero. Tum quia mors non per se, sed per accidens contingeretur quia tam leve detrimentum pro salute aeterna contemnendum est. Vasq. Coninch. Laym. Pilao.

Valeat Bap-
tismus puero
aqua deciden-
te & recto
exposito.

50. Probabile putat Leand. *part. 10. de Sacrament. tractat. 2. disput. 2. quest. 30.* valere baptismum, si quis proferat verba, & puer ab alio projiciatur. At ego contrarium verum puto cum Dicastillo. Valebit tamen baptismus, si quis exponat infantem aquae decidendi è recto, & verba proferat. *ibid.*

Secari quis
mulier ad
mortem dam-
nata, ut fo-
tus baptize-
tur.

51. Notant Anton. Escobar. in *Theolog. Moral. tractat. 7. exam. 2. cap. 4. numer. 13.* ex Coninch. & Suarez Mulierem, quae damnatur ad mortem, & est periculum, ne ex aliquo morbo una cum prole moriatur, secari posse, si sit spes, ut foetus baptizari valeat. *ibidem.*

Forma bap-
tizandi
Chaldaeorum,
& Graecorum.

52. Forma baptizandi Chaldaeorum an valida *part. 10. tract. 16. resol. 92. per totam.* Item & qualis forma apud Graecos *ibid. resol. 93.* Horum probabilius est esse talem. *Baptizetur servus Christi,* quam haec *Baptizatur servus Christi.* Illorum: *Baptizatus est in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti,* quam velut probabilem asstruere conatur Paulus Nazarius *tract. 8. opusc. 3. cas. 3. fol. 341.* Sed non est recedendum à communi formula ab Ecclesia tradita.

An bap-
tizandus sub
conditione
infans expo-
situs.

53. Baptizandum non esse sub conditione infantem expositum, si ad collum testimonium sui baptismi appensum haberet in schedula jam olim docti. Nunc verò dico satis probabilem esse eam sententiam quae asserit sub conditione iterum esse baptizandum. Vide inter alios, quos cito *part. 10. tract. 16. resol. 87. vers. Sed contrariam.*

54. Parochus rebaptizans sub conditione, etiam stante sententia vera, quod talis infans rebaptizandus non sit, non incurrit irregularitatem. *ibid. ver. vidisti ad med.*

Parochus
rebaptizans
sub conditio-
ne, non in-
curret irre-
gularitatem

BAPTISMI MINISTER.

45. **M**inister ad Baptismi valorem sufficiens est homo ratio nis compos, distinctus supposito à Baptizando. Unde tempore necessitatis quaecumque persona, etiam Paganus, baptizare potest, dummodo habeat intentionem faciendi, quod facit Ecclesia. Quoniam erò obstetrix multos infantes in ipso partu periclitantes baptizat.

Baptismi
Minister in
necessitate
est quilibet
homo, etiam
Paganus.

46. Valde pia est sententia D. Antonini *part. 2. cap. 15. §. 4.* & aliorum, quod obstetrix teneatur scire formam Baptismi, saltem in lingua vernacula; estque ut ait Suarez *in 3. part. tom. 3. disputat. 21. sect. 5.* consulenda. At contraria pius Suarez est etiam probabilis: nam quamvis lex charitatis jubeat; ut posita necessitate pueri, quilibet illum baptizare teneatur, si potest, non tamen jubet, ut unusquisque sit paratus, & instructus ad dandum Baptismum, si fortasse inveniatur proximum in tali necessitate. Posse igitur obstetricem nescire formam Baptismi: quia rarissime eveniet ut, urgente necessitate, nemo adsit, vel expectari possit praeter obstetricem, qui infantem baptizare possit. *part. 2. tract. 15. resol. 47.*

Nemo tamē
teneret esse
paratus, &
scire formam
Baptismi
pro casibus,
qui possunt
occurrere,
Idq. proba-
bile est etiam
de obstetricibus.

47. Advertit autem Sylvius *in 3. part. q. 66. artic. 9. dub. 2.* cum contingit infantem baptizari ab obstetrice, posse iterum baptizari sub conditione. Quia dubium est, ne, vel subito necessitatis casu turbata aliter fecerit, vel dixerit, quam refert, aut semel & iterum deprehensa, quod bene baptizavit, deinceps malitiose erret, & nihilominus asserat, se more solito baptizasse. Ita ille, qui adducit auctoritatem Synodi Iprensis, & Pastoralis Mechlinensis. Sed, quidquid sit de partibus Germaniae, ubi

Qua cum in
nostra par-
tibus bap-
tizat, earum
ubi

Baptismus
regulariter
iterari non
debet.

Sed. Antum
suppleri de-
bet sole-
mnitates o-
missa.
Etiam exor-
cismus, tum
certa cano-
lica.

In casu ne-
cessitatis ser-
vandum est
ordo inter
ministros
Baptismi non
ex officio, ut
præsentem vi-
ro non bap-
tizet, &c.
Sed, si infe-
rior bap-
tizet præ-
sente superiore,
etiam Dia-
cono, non
peccat mortaliter.

ubi sapius obstetrices sunt fortilegæ; hæc Sylvii doctrina in nostris regionibus non admittitur. Sed obstetrices diligenter examinantur à viris doctis, interrogando de verbis formæ, de quantitate aquæ & qualitate, & de parte corporis, in qua baptizavit infantem, & nullo compergo errore, suppletur in Ecclesia solemnitates ommissa. *part. 5. tract. 13. resol. 86.*

48. Debere autem solemnitates ommissas in privato Baptismo, suppleri postea in Ecclesia, constat ex usu Ecclesiæ, & colligitur ex *cap. 1. de Sacrament. non iter.* Quod etiam, de exorcismis intelligendum esse docet Richardus in *4. dist. 6. art. 6. quest. 1.* & habetur in Pastoral Romano, cum ea tamen cautela, ut exorcizans intendat majorem repulsam diaboli, & cum gratiam precatur, non primam gratiam, sed augmentum gratiæ, impetrare intendat. Unde non est audiendus Comitulus *lib. 1. quest. 12.* dicens, esse sacrilegium, puerum privatim baptizatum postea exorcizare. Quando verò ceremoniæ Baptismi omittuntur occasione pestis, suppletur etiam postea debent post pestilentiam. Ita Layman *lib. 5. tractat. 2. cap. 8. n. 9.* Sed Possevinus *de officio cur. cap. 6. num. 23.* docet non esse peccatum mortale, ommissas ceremonias in Ecclesia non supplere, sed eluso contemptu, *part. 5. tr. 3. ref. 6.*

49. Quamvis autem omnis sit sufficiens minister hujus Sacramenti, & in necessitate possit licite baptizare; est tamen servandus ordo inter adstantes, ut major præferatur minori: unde præsentem viro, non debet baptizare foemina, præsentem Ecclesiastico, non debet laicus, &c. Et quidem Vasquez in *3. part. tract. 3. disput. 147. cap. 5.* & alii putant, hunc ordinem invertere, esse peccatum mortale: quia est de jure divino, & est materia gravis quod magis aptus præferatur minus apto; nam ob id in extrema necessitate conceditur omnibus hujus Sacramenti licitum ministerium. Hurradus verò *de Baptism. disput. 2. difficult. 3.* docet, non esse mortale, invertere hunc ordinem inter inferiores Diacono, ut

baptizare laicum præsentem Subdiacono: esse verò mortale, quod Subdiacono vel inferior baptizet, præsentem Diacono: quia hic jure divino aliis sibi inferioribus præferitur, & ex vi sui Ordinis est aptior. Sed ipse libenter adhæreo opinioni Granadi in *3. part. controvers. 4. tract. 2. disput. 2.* & aliorum, quod non sit mortale, & inferior præsentem superiore, etiam Diacono, baptizet; quia, cum nemo istorum sit minister ex officio, quod unus potius, quam alter baptizet, non est gravis inordinatio. *part. 3. tract. 4. & part. 5. tract. 3. resol. 18.*

50. Sacerdos verò, etiam excommunicatus, præferri debet cuilibet non Sacerdoti: quando enim pluribus conceditur facultas, servandum est inter ipsos jus commune, *l. assiluis, C. qui potiores, qui pignore habeantur*: ergo in extrema necessitate, quando omnibus facultas baptizandi conceditur, sive excommunicati sint; sive non, præferendus est Sacerdos, cui soli de jure communi competit munus baptizandi, ratione suæ consecrationis. Ita Cornejo in *3. part. tractat. 5. §. 1. dub. 2. quest. 4.* contra Suarez *de cens. disput. 11. sect. 1. num. 11. part. 5. tractat. 9. resol. 87.*

51. Peccaret item graviter pater, qui in casu necessitatis baptizaret filium, præsentibus aliis, qui id facere possent. Sed non privaretur jure petendi debitum: quia hæc pœna in nullo textu invenitur imposita. Ita Coninch *de Sacrament. disput. 34. dub. 8. num. 69.* contra Villalobos, *tom. 1. tractat. 13. diff. 51. num. 1.* Qui tamen advertit, cum tali dispensare posse Episcopum, Commissarium Cruciatæ, & Confessarios Regularium deputatos *part. 3. tract. 4. resol. 3.*

52. Is verò, à quo in illo casu petitur Baptismus, non sit multum serupulosus in expectando magis idoneo: sed, si dubitet an opportunè veniet, baptizet ipse; sicut etiam, si dubitet, an sit periculum mortis; vel non: si verò pro rei qualitate & tempore non possit rem examinare, mittat alium ad vocandum ministrum idoneum, ipse verò non recedat, ut, si necessitas urgeat baptizet. Ita Zambranus

Sacerdos verò præferri alii debet, etiam si sit excommunicatus.

Pater, quò præsentibus alii baptizaret filium non amitteret jus ad debitum.

Vocatus in necessitate ad Baptizandum non sit multum serupulosus in expectando magis idoneo cum periculo baptizandi.

brauus de Baptism. cap. 1. dub. 15. numer. 5. part. 5. tract. 3. resol. 8. §. Cavendum. Adde, quod docuit Valentia tom. 4. disput. 4. quest. 2. punct. 1. laicum, qui, praesente & non renuente Sacerdote, baptizaret, secluso contemptu, non peccaret mortaliter. part. 3. tract. 4. resol. 4. §. Non desinas. Baptizet verò idiota vulgari potius, quam Latino sermone, ne erret, nisi sibi constet, se Latine bene proferre. Ita sup. cit. Zambranus. ubi sup. part. 5. tract. 3. resol. 18.

Minister Baptismi non potest esse, nisi unus.

53. In quocumque autem casu Baptismi minister debet esse unus. Unde si Sacerdos, vel alius, non posset domum intrare ad abluendum, vel non haberet manus, non conferret Baptismum valide, proferendo formam, alio abluente. Ita docet D. Thomas 3. part. quest. 67. artic. 6. & DD. communiter. Probatur autem, quia, ut formam veram significet, qui illam proferat, debet etiam abluere: alioqui enim, si unus abluat, & alius verba proferat, falsum erit dicere, *ego te abluo*, falsum etiam erit dicere, *te abluimus*, quia non uterque ablueret, neque uterque verba proferret, si alter esset mutus. Confirmatur, quia communi omnium calculo invalidus iudicatur Baptismus collatus à tribus, quorum unus ablueret, & alii duo verba alternatim proferrent, v. g. unus, *ego te baptizo*, alter, *in nomine Patris*, &c. quia ille, qui proficitur aliquem baptizare, proficitur illum baptizare in nomine S. Trinitatis. Ergo, eodem modo censendus est invalidus collatus à duobus, uno abluente, altero verba proferente, quia, qui dicit se abluere, debet ipse abluere, &c. Sed his non obstantibus, Cajetanus in 3. part. loco cit. Hurtadus de Sacrament. disput. 2. diff. 6. Chapeauilla de modo ministr. Sacrament. temp. pestis quest. 20. & alii docent, in casu necessitatis licere, hoc modo Baptismum conferre sub conditione, *si ita conferri potest*, & iterum, elapso periculo, baptizare sub alia conditione, *si non es baptizatus*. Quia in tali necessitate melius est suscipere Baptismum dubium, & aliquo modo probabilem quam omnino nullum. Quod si dicas, in iure Ca-

Summa Diana.

nonico declarari irritum Ordinem collatum ab Episcopo simul & Presbytero, illo imponente manus, hoc benediciente: Respondent, esse disparem rationem; quia Presbyter in nullo casu est sufficiens minister Ordinis, Baptismi verò in necessitate quilibet potest esse minister, & ideo ille non potest cum Episcopo componere unum ministrum, mutus verò, & orbatus manibus possunt. part. 3. tract. 4. resol. 11. & part. 5. tr. 3. resol. 26. & tr. 6. resol. 2.

54. Et hæc dicta sing. de ministro necessitatis ad valorem Baptismi. Nam extra necessitatem minister Baptismi officio est solus Parochus, vel alius Sacerdos, & etiam Diaconus ex commissione Parochi vel Episcopi. Et quidem Diaconus ex commissione Parochi potest baptizare solemniter. Imò Suarez in 3. part. tom. 3. disput. 23. sect. 3. putat, Diaconum posse solemniter baptizare in casu necessitatis absque commissione. Sed hanc opinionem refellit Copinch de Sacrament. quest. 67. artic. 56. dub. 3. num. 27. ex cap. diaconus. ubi laicè innuitur, Diaconum sine commissione Sacerdotis non aliter baptizare posse, quam laicos. Et ratio videtur esse, quia Diacono propriè convenit inservire Sacerdoti, atque ita quæcunque facit ut Diaconus, debet facere ut inserviens Sacerdoti, non autem suo iure; igitur non potest solemniter baptizare sine commissione; quia id faceret suo iure. Ita Coninch, qui suam sententiam vocat tantum probabiliorem, unde videtur, sententiam Suarez probabilem existimare. Sed contra illum nominatim insurgit Hurtadus de Sacrament. Bapt. disput. 2. diff. 4. part. 5. tract. 3. resol. 28.

Baptismi minister extra necessitatem est Parochus; vel de eius commissione simplex Sacerdos, vel Diaconus. Qui in necessitate potest secundum Suarez baptizare solemniter sine commissione. Sed contra tenet Coninch.

55. Monacho in can. placuit 216. quest. 1. præcipitur ne baptizet. Et quidem Rodriguez 99. Reg. tract. 1. quest. 31. art. 2. ait, prohiberi, ne baptizet sine licentia Ordinarii. Glossa autem in can. pervenit. 18. quest. 2. existimat id licere, Granadus verò in 3. part. contr. 4. tract. 2. disput. 1. num. 4. putat, id non præcipi sub mortali, & Monachum aliquando baptizare posse sine veniali. part. 5. tract. 13. ref. 18. 56. Re-

Monacho veritum est baptizare. Cujus rei vis de aliquas expositiones.

Sed aliqui in necessitate docent, conferendum esse à duobus, uno muto abluente, & alio manibus orbato proferente verba sub conditione, si ita conferri potest. Et respondet ad quoddam argumentum.

*Minister
licite bap-
tizari debet ef-
se in gratia.*

*Quod non
est necessa-
rium in mi-
nistro neces-
sarius, etiam
Sacerdote.*

56. Requiritur autem in Ministro Baptismi, quod sit in gratia. Sed hoc intelligendum solum est de ministro Ecclesiae. Nam in casu necessitatis laicus, vel clericus non peccat mortaliter, baptizans in peccato mortali; quia non tenetur se conformare sanctitati Christi & Ecclesiae, cum non se gerat ut ejus minister. Imò hoc non solum est verum de laico, qui nullam gratiam accepit, ut Sacramenta conferret: sed etiam de Sacerdote; quia, quamvis sit minister ex officio; in casu tamen necessitatis non baptizat ut minister ex officio, sed ut minister necessitatis, sicut laicus, absque solemnitate: unde caracter sacerdotalis concurrat ad illud ministerium per accidens. Ita Graadus in 3. part. controu. 3. tractat. 5. disputat. 5. num. 6. & alii contra Vasquez in 3. part. disputat. 136. cap. 3. num. 30. part. 3. tractat. 9. resolut. 10. Et part. 5. tractat. 3. resolut. 24. † Sed de Sacerdote in part. 3. citat. hanc sententiam putauit solum probabilem. †

*Et Sacerdos
baptizans cum
excommuni-
catione
minori nullo
modo peccat.*

57. At extra casum necessitatis peccat mortaliter Sacerdos, non solum si baptizat in peccato mortali, sed etiam secundum Vasquez in 3. part. tom. 4. de excommunic. dub. 4. numer. 4. si cum excommunicatione, quamvis minori, ex cap. si celebret de cler. excommunic. & ex irreuerentia, quae irrogatur Sacramento, conferendo illud cum tali indignitate. Sed Faber in 4. dist. 25. quest. 2. disputat. 4. cap. 2. numer. 22. putat, Sacerdotem baptizantem eum excommunicatione minori extra necessitatem, peccare solum venialiter. Et ego probabilius iudico cum Suarez disput. 24. sect. 2. num. 12. & Praeposito in 3. part. quest. 2. dub. 3. num. 16. nullo modo peccare. Quia excommunicatio minor non prohibet administrationem, sed tantum susceptionem Sacramentorum ad cap. si celebret. Respondet Suarez, ibi loqui de ministrante, & simul suscipiente Sacramenta. part. 5. tractat. 9. resolut. 3. Et 45. † licet in part. 3. tractat. 4. resolut. 56. docuerit aliquod peccatum adesse. †

57. † Præter rectam dispositionem, quæ requiritur ad baptizandum licite, requiritur in ministro Baptismi intentio faciendi, quod Christus instituit, & præcepit, quodque intendit Ecclesia. Et hoc non solum ab baptizandum licite, sed ad baptizandum valide: nam Baptismus collatus absque intentione ministri, est nullus quoad caracterem & quoad gratiam. † Sed Bartholomæus ab Angelis de Sacrament. in com. dial. 1. §. 31. putat cum multis aliis peruersam intentionem ministri, intendentis occulte homine irridere, suppleri à Deo, non quidem quoad caracterem, sed quoad gratiam quia Deus facienti, quod in se est, non deficit in necessariis, nec suam virtutem alligavit Sacramentis. Et citat D. Thomam in 4. dist. 24. quest. 1. artic. 2. quest. 3. & alios. Hanc opinionem sequitur Valentia tom. 4. disputat. 3. quest. 5. punct. 3. docens defectum intentionis ministri in parvulis suppleri à Deo per privilegium, in adultis vero per fidem & devotionem suscipientis, Deo etiam peculiariter concurrente. Sed contraria sententia cum Sylvio in 3. part. quest. 68. artic. 2. ad 4. & aliis tenenda est. Quia, quod Deus hunc defectum suppleat, non fundatur in aliqua promissione, aut ratione: & alioqui de fide est, intentionem ministri esse necessariam. Hanc sententiam ita veram existimat Cabrera de Sacrament. quest. 64. artic. 8. disputat. 1. §. 6. num. 65, ut contrariam refellat, tanquam erroneam, & temerariam, part. 3. tract. 4. resolut. 17.

*Ad Bap-
tizandum va-
lide requiri-
tur in mini-
stro intentio
faciendi,
quod inten-
dit Ecclesiam.*

*Quam intē-
tionē in mi-
nistro iniquo
dicunt ali-
qui, suppleri
à Deo quoad
gratiam.*

Sed gratia.

58. Hinc probabilissimum esse, ait Laymann lib. 2. tract. 3. cap. 3. num. 3. obstricticem vel Parochum, qui ex defectu intentionis invalide baptizavit, nec aliter potest huic malo occurrere, quam prodendo se Magistratui, ultimū supplicium subiturus, specularivè loquendo, teneri se prodere; quia salus corporis ex lege charitatis postponenda est salutis plurium animarum. Imò hanc obligationem videri ex justitia, quia ille illos innocentes in salutis suae discrimina per summā injuriam cōjecit.

*Vnde qui ex
peruersa in-
tentione mul-
tos baptizavit
si in valide
teneatur se-
cundum Lay-
mann prode-
re se magi-
stratui etiā
morre ple-
nendus.
Sed hanc do-
ctrinam ali-
quanto ma-
gis.*

Sed

Sed huic discursum fortasse non adeo certum esse, ut in dubium revocari non possit, cum illi homines per contritionem salvari possunt. At, quidquid sit de hoc, si mulier, vel Sacerdos, nescit se ad hoc obligatum, & Confessarius putat, se nōciturum potius, quā profuturum, non debere illum in re non omnino evidenti monere. Imō, si edoctum ab hoc heroico facto plenē abhorrentem conspiciat, non debere illum multum urgere, & in desperationem abigere. *part. 3. tractat. 5. resol. 50. §. Sed ponam. Vide etiam Ochagaviam de Sacrament. tractat. 2. quest. 41. num. 6. part. 5. tractat. 13. resol. 55.*

commissa: sive sint sacrilega contra Baptismum, sive nō. Minime verō commissa post susceptum Baptismum; nam hæc remittuntur per pœnitentiam in ordine ad claves: unde quamdiu non explicantur in Confessione, ad illa delenda, & baptismalem gratiam consequendam, requiritur contritio. Ita Cabrera de Sacrament. quest. 69. artic. 10. disputat. 2. §. 2. & sequent. Ipla verō fictio, si est secundi generis, deletur etiam per Baptismum cum sola attritione, quæ est sufficiens dispositio ad illius effectum; si verō est primi generis †, ex mente Cabrera † exigit contritionem, aut Sacramentum Confessionis in re *part. 3. tract. 3. resol. 14.*

Postquam vivit in Baptismi tollitur omnia peccata ante Baptismum, vel in ipso Baptismo commissa. Non autem post illud. Quæ de ipsa fictione.

BAPTISMI EFFECTVS.

Baptismi effectus sunt gratia, remissio pœnæ, Character, & ablatio irregularitatis præter bigamiam. Sed ad gratium requiritur dispositio. Unde, qui baptizatur ficto non recipit gratiam, nisi recedente fictione.

59. † Effectus Baptismi sunt multi. Præcipui, gratia, quæ in infantibus expellit peccatum originale, & in adultis etiam actuale; Remissio pœnæ pro peccatis debita; Character, conferens potestatem suscipiendi reliqua Sacramenta. Ablatio irregularitatis omnis ante Baptismum contractæ, præter bigamiam.

60. Si autem quis ficto, seu absque debita dispositione, Baptismum suscipit, non recipit gratiam, nisi postea recedente fictione: † Porro fictio est duplex. Prior est, quia quis sine dolore Baptismum suscipit, cum peccato mortali, volens, & sciens, aut vincibiliter ignorans, ita suscipere, & hæc est propria fictio, cum qua Baptismum suscipiens committit novum peccatum sacrilegii. Secunda est, qua quis ad Baptismum accedit cum complacentia peccati mortalis: sed excusatur à novo sacrilegio ex ignorantia invincibili, aut quia putat, non esse necessariam aliam dispositionem præter fidem, & intentionem, aut, quia putat, se esse attritum, cum revera non sit. Quæcumque autem sit fictio, illa recedente, remittuntur per Baptismum non solum omnia peccata ante Baptismum, sed etiam in ipsa Baptismi susceptione

BARONES QUOAD PROTECTIONEM, & CLIENTELAM.

1. Multa curiosa circa Barones, & alios subditos alicujus Principis se subjacentes protectioni aliorum Dominorum, vel Principum, multæque adducuntur doctissimæ opiniones pro parte affirmativa, non minores sunt pro negativa. Et pro affirmante alleunt nonnulli, quod quando subditi propter negligentiam suorum Principum in eorum defensione, possunt ob justam causam patrocinium aliorum implorare. *Facch. leg. 23. & quod metus causa.* & in tali casu debent cavere ne præjudicium propriis Dominis inferant: Circa appositionem Stigmatum Regis Hispaniæ, &c. Ante portas Palatii Cardinalium, & Baronum appositio non officit Cardinalibus, vel Baronis Romanis, quia hæc non constituit protectionem, de qua loquitur, sed est quædam extrinseca demonstratio, se esse benevolos huic; vel illo Regi; reliqua vide. *part. 10. ar. 7. per totas suas resolutiones.*

Ob justam causam qui à proprio Domino sunt prædicti possunt se alio submittere.

Appositio non officit cum non sit protectio sed extrinseca demonstratio.

B E L L V M.

1. Principes habentes utriq; jus probabile ad successionē alicuj; regni non

Regnum non potest armis non